

De Europese norm voor Osteopathie Services (EN16686)

Over de Norm

EN16686 is ontwikkeld door het projectcomité 'Services for Osteopaths' van het CEN (CEN/TC 414). Dit project ontstond eind 2011 en bracht professionele hulpverleners van over heel Europa samen. De 'European Federation of Osteopaths' en het 'Forum for Osteopathic Regulation in Europe' staan aan de basis van de Norm. Het secretariaat van het projectcomité werd verzorgd door de vertegenwoordiger van het CEN in Oostenrijk (de Oostenrijkse dienst voor normalisatie). In juli 2015 werd de Norm formeel goedgekeurd en eind 2015 hadden CEN-leden in 33 Europese landen de Norm gepubliceerd.

Meer informatie

Als u vragen over De Europese norm voor Osteopathie Services (EN16686) hebt, kunt u terecht op www.efo.eu of www.forewards.eu

Exemplaren van de Europese Norm zijn beschikbaar bij het CEN (www.cen.eu) of bij de nationale diensten voor normalisatie, die het CEN vormen.

¹ Osteopathic Healthcare Provision. EN16686. European Committee for Standardization, juli 2015.

² www.cen.eu

³ De Europese norm (EN16686) vervangt de nationale wetgeving niet in landen waar osteopathie is gereguleerd (in mei 2016 gaat het om Finland, Frankrijk IJsland, Malta, Portugal, Zwitserland en Groot-Brittannië).

www.efo.eu

www.forewards.eu

www.cen.eu

Inleiding

De Europese norm voor Osteopathie Services (EN16686)¹ is ontwikkeld in samenwerking met het 'European Committee for Standardization (CEN)²'. Het is de eerste keer dat er pan-Europese normen voor osteopathie zijn overeengekomen..

Wat is EN16686?

Osteopathie is een eerstelijns discipline uit de gezondheidszorg waarbij in hoofdzaak manuele technieken gebruikt worden, en die in heel Europa verspreid is. Tot nu toe waren er geen coherente normen voor opleiding, training en praktijk. Dat gaf vrij spel aan ongekwalificeerde mensen die zichzelf osteopaat noemen, en aan scholen die alleen maar korte weekendcursussen geven. Wie zulk een cursus gevolgd heeft, is onvoldoende voorbereid om de osteopathie te beoefenen en vormt dus een potentieel gevaar voor patiënten.

De Europese norm (EN16686) heeft dat probleem aangepakt door in één document formeel de minimum normen te bepalen die in Europa gehanteerd moeten worden voor een hoogwaardige osteopathie, voor de opleiding, en voor de veiligheid en ethische gedragscode³.

Kwaliteitsvolle medische zorg

Osteopaten beschikken over een reeks basiscompetenties die hen in staat stellen om een osteopathische diagnose te stellen, en om hun patiënten te begeleiden en te behandelen. Die competenties zijn het fundament van de osteopathische benadering van de gezondheidszorg.

De Europese norm legt vast dat osteopaten niet alleen kennis moeten hebben van de osteopathische modellen van gezondheid en ziekte, maar dat ze ook relevant onderzoek kritisch moeten kunnen beoordelen, alsook de principes

en praktijktoepassingen van relevante vormen van gezondheidszorg. Dat moet hen in staat stellen om met andere gezondheidswerkers samen te werken en patiënten indien nodig door te verwijzen.

Hoge normen voor ethisch en professioneel gedrag

Osteopaten moeten voldoen aan alle voorschriften en wettelijke vereisten die van kracht zijn in het land waar ze hun praktijk uitoefenen. Daarnaast moeten osteopaten ook de volgende richtlijnen volgen:

- Handelen in het belang van de patiënt
- Handelen in samenspraak met de patiënt
- Het vertrouwen van het publiek in het beroep van osteopaat in stand houden
- Informatie van de patiënten bewaren, respecteren en beschermen
- Samenwerken met zorgverstrekkers.

Hoge normen voor onderwijs en training

Om kwaliteit te leveren zijn een hoog niveau van onderwijs en training van essentieel belang.

De Europese norm voorziet twee manieren om osteopathie te leren: Type I (voor mensen met weinig of geen vooropleiding in de gezondheidszorg, maar met een middelbare schoolopleiding of gelijkwaardig) en Type II (voor mensen met een vooropleiding in de professionele gezondheidszorg).

Programma voor Type I: minimum 4.800 uur, inclusief minstens 1.000 uur medische praktijk en training.

Programma voor Type II: 2.000 uur binnen minimum vier jaar, inclusief minimum 1.000 uur medische praktijk en training.

De algemene kenmerken van beide types zijn tot in de details vastgelegd, met onder meer een vermelding van de belangrijkste competenties (zoals basiskennis van de medische en osteopathische wetenschap, klinische vaardigheden) en van de essentiële elementen van de opleiding, de kennisverwerving en de beoordeling. Belangrijk daarbij is dat op het einde van de opleiding osteopaten uit Type I hetzelfde kunnen en kennen als hun collega's uit Type II.

De Europese norm bepaalt ook dat osteopaten hun kennis en osteopathische vaardigheden en wetenschap op peil moeten houden en verder ontwikkelen via een constante professionele bijscholing. Nationale wetten kunnen dit verplicht maken.

Uitwisselingen bevorderen

De invoering van de Europese norm (EN16686) zal tot een grotere eenvormigheid in de osteopathische kwalificaties leiden. Daardoor zullen de overheden meer vertrouwen hebben in de vaardigheden van osteopaten die in een ander land aan de slag gaan. Dit kan helpen om een ruimere erkenning van de professionele kwalificaties in de hand te werken en om de uitwisseling van osteopaten binnen Europa te bevorderen.

Betere samenwerking en communicatie

De invoering van de Europese norm en de dialoog die daarbij gevoerd werd, zullen eveneens de interactie tussen de osteopaten en de Europese instellingen en alle andere stakeholders bevorderen.